

Arrest

nr. 280 952 van 28 november 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de gemeente STEENOKKERZEEL, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Burgemeester van de gemeente Steenokkerzeel van 2 augustus 2022 tot niet inontvangstname van een aanvraag machtiging van verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 13 september 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 22 september 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende Partij heeft de Turkse nationaliteit en beweert reeds 10 jaar op het Belgisch grondgebied te vertoeven.

De verzoekende partij diende een aanvraag tot verblijf in bij de gemeente als afstammeling van haar moeder, mevr. D. S., een Belgische onderdaan.

De raadsman van de verzoekende partij heeft per e-mail van 29 juli 2022, tevens verstuurd via aangetekend schrijven, bij de gemeente Steenokkerzeel namens de verzoekende partij een aanvraag ingediend tot machtiging van verblijf in haar hoedanigheid van afstammeling, met name als zoon van een burger van de Europese Unie, namelijk haar moeder.

Aangezien noch de verzoekende partij zelf, noch de gevolmachtigde zich in persoon hadden aangeboden bij de dienst bevolking, besliste de gemeente Steenokkerzeel de aanvraag niet in ontvangst te nemen.

Dit is de bestreden beslissing, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht bij brief van 2 augustus 2022 en is als volgt gemotiveerd:

“Op 1 augustus 2022 hebben wij uw aangetekend schrijven ontvangen om de aanvraag tot machtiging van verblijf in te dienen in hoedanigheid van zoon van een burger van de Europese Unie op naam van de heer A. F.

Echter, in de gemeente Steenokkerzeel kunnen er geen dossiers opgestart worden zonder persoonlijke aanwezigheid van betrokkene of van de volmachtdrager. Bijgevolg sturen wij de briefwisseling zonder gevolg terug.”

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien de vordering tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

Wat betreft de vordering tot nietigverklaring voert de verwerende partij ook een exceptie van niet-ontvankelijkheid aan. Zij licht haar exceptie als volgt toe:

“Immers, werd aan Verzoekende Partij reeds een bevel tot verlaten van het grondgebied betekend, evenals een inreisverbod voor 2 jaar (!).

18. Bovendien kan Uw Raad al uitspraak hebben gedaan inzake de beslissing om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod, waardoor de beslissing om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod definitief zijn geworden. In de mate dat Verzoekende Partij meent dat hij belang heeft bij onderhavige procedure, nu bij het indienen van een verblijfsaanvraag in het kader van gezinshereniging door de Dienst Vreemdelingenzaken zou worden beschouwd als een impliciete aanvraag tot opheffing van het inreisverbod, dient er te worden gewezen op het feit dat dit belang louter hypothetisch is.

De nietigverklaring van de bestreden beslissing kan Verzoekende Partij dan ook geen direct en persoonlijk voordeel opleveren.

Zelfs ingeval van een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, mag Verzoekende Partij dan nog altijd niet in België verblijven! Immers zou bij voor Verzoekende Partij negatieve beslissing door Uw Raad het vaststaan dat het Verzoekende Partij verboden is om tijdens de duur van het inreisverbod (twee jaar) te verblijven op Belgisch grondgebied.

19. Indien Uw Raad nog geen uitspraak heeft gedaan, blijft het belang van Verzoekende Partij louter hypothetisch. Bovendien moet worden vastgesteld dat het belang behouden moet blijven tot aan de uitspraak in onderhavige zaak. Indien Uw Raad een negatieve uitspraak alsnog zou doen in de zaak tegen de beslissing om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod alvorens uitspraak te doen in deze zaak, moet worden vastgesteld dat Verzoekende Partij belang ontbreekt. Verwerende Partij ziet in dat geval immers niet in welk concreet voordeel in hoofde van Verzoekende Partij zich dan voortdoet bij inwilligen van onderhavige vordering.

Uit voorgaande volgt dat Verzoekende Partij niet het rechtens vereiste belang heeft en dat de vordering onontvankelijk is.”

De Raad stelt vast dat ten aanzien van de verzoekende partij inderdaad een bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod werd genomen, en dat de verzoekende partij tegen deze beslissingen beroep heeft ingesteld, gekend onder rolnummer RvV X. Dit beroep is tot op vandaag nog niet behandeld.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij sowieso niet in België mag verblijven gezien twee voornoemde beslissingen. De verwerende partij loopt daarmee echter vooruit op de eventuele motivering van een volgende beslissing in antwoord op de onderhavige aanvraag. Bovendien is het op vandaag nog onduidelijk of het betreffende bevel om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod overeind blijven na behandeling van de procedure tot nietigverklaring van deze twee beslissingen door de Raad. De Raad is om deze redenen dan ook van oordeel dat de verzoekende partij wel degelijk belang heeft bij huidig beroep.

De exceptie wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekende partij voert in een enig middel onder meer de schending aan van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

De verzoekende partij licht haar enig middel als volgt toe:

“V. EXPOSE DU MOYEN UNIQUE

Pris de la violation :

- *de l'article 40ter de la loi du 15.12.1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (« LE ») ;*
- *des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation des actes administratifs ;*
- *de l'article 52 de l'arrêté royal du 08.10.1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ;*
- *du principe de légitime confiance ;*

1. Normes visees au moyen

L'article 40ter LE :

« § 1 er. Les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, d'un Belge qui a exercé son droit à la libre circulation, conformément au Traité sur l'Union européenne et au Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, sont soumis aux mêmes dispositions que les membres de la famille d'un citoyen de l'Union. § 2. Les membres de la famille suivants d'un Belge qui n'a pas fait usage de son droit de circuler et de séjourner librement sur le territoire des Etats membres, conformément au Traité sur l'Union européenne et au Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, sont soumis aux dispositions du présent chapitre :

1° les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° à 3°, pour autant qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial;

2° les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 4°, pour autant qu'il s'agit des père et mère d'un Belge mineur d'âge et qu'ils établissent leur identité au moyen d'un document d'identité en cours de validité et qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial.

Les membres de la famille visés à l'alinéa 1er, 1°, doivent apporter la preuve que le Belge :

1° dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers. Cette condition est réputée remplie lorsque les moyens de subsistance sont au moins équivalents à cent vingt pour cent du montant visé à l'article 14, § 1er, 3°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale et tel qu'indexé selon l'article 15 de ladite loi.

Pour l'évaluation des moyens de subsistance, il est tenu compte de leur nature et de leur régularité. Par contre, il n'est pas tenu compte des moyens provenant du revenu d'intégration sociale, de l'aide sociale financière, des allocations familiales de base et suppléments, des allocations d'insertion professionnelle et de l'allocation de transition.

Il n'est tenu compte de l'allocation de chômage que si le Belge prouve qu'il cherche activement du travail. Cette condition n'est pas d'application si le Belge se fait accompagner ou rejoindre uniquement par les membres de sa famille visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 3°, qui sont mineurs d'âge.

2° dispose d'un logement suffisant lui permettant d'héberger le ou les membres de sa famille qui l'accompagnent ou le rejoignent et qui remplit les conditions posées à un bien immeuble donné en location à titre de résidence principale comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2 du Code civil. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la manière dont le Belge apporte la preuve que le bien immeuble remplit les conditions requises.

3° dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille.

Lorsqu'un certificat de non-empêchement à mariage a été délivré, il ne sera pas procédé à une nouvelle enquête à l'occasion de l'examen d'une demande de regroupement familial fondée sur le mariage célébré suite à la délivrance de ce certificat, sauf si de nouveaux éléments se présentent.

En ce qui concerne les personnes visées à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° et 2°, les conjoints ou partenaires doivent tous deux être âgés de plus de vingt et un ans.

Toutefois, cet âge minimum est ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou le partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage est préexistant à l'introduction de la demande de regroupement familial ou lorsque, dans le cas d'un partenariat enregistré conformément à une loi, ils apportent la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'introduction de la demande de regroupement familial.

Sans préjudice des articles 42ter et 42quater, il peut également être mis fin au séjour du membre de la famille d'un Belge lorsque les conditions prévues à l'alinéa 2 ne sont plus remplies. »

Les obligations de motivation (dont l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980) imposent à l'administration d'exposer les motifs de droit et de fait sur lesquels repose une décision (motivation formelle), mais également que cette motivation soit vérifiable, exacte, pertinente, adéquate et admissible (motivation matérielle) - (CE, 25 avril 2002, n° 105.385).

L'article 52 de l'arrêté royal de 1980 :

« § 1 er. Le membre de la famille qui n'est pas lui-même citoyen de l'Union et qui prouve son lien familial conformément à l'article 44 introduit une demande de carte de séjour de membre de la famille d'un citoyen de l'Union auprès de l'administration communale du lieu où il réside au moyen d'un document conforme au modèle figurant à l'annexe 19ter.

Dans ce cas, après le contrôle de résidence, l'intéressé est inscrit au registre des étrangers et est mis en possession d'une attestation d'immatriculation modèle A d'une durée de validité de six mois à compter de la demande. Les mots du " Ministère de l'Emploi et du Travail ou ", qui figurent dans le deuxième paragraphe du texte sur la face 1 de ce document, sont supprimés.

Par contre, si l'étranger ne produit pas la preuve de son lien familial conformément à l'article 44 à l'appui de sa demande, le bourgmestre ou son délégué ne prend pas en considération sa demande au moyen d'un document conforme au modèle figurant à l'annexe 19quinquies. Il ne remet pas d'annexe 19ter. Après le contrôle de résidence, l'intéressé est inscrit au registre des étrangers et est mis en possession d'une attestation d'immatriculation modèle A d'une durée de validité de six mois à compter de la demande.

Les mots du " Ministère de l'Emploi et du Travail ou ", qui figurent dans le deuxième paragraphe du texte sur la face 1 de ce document, sont supprimés.

§ 2. Lors de la demande, ou, au plus tard, dans les trois mois après la demande, le membre de la famille est tenu en outre de produire les documents suivants :

1° la preuve de son identité conformément à l'article 41, alinéa 2, de la loi;

2° les documents permettant d'établir valablement qu'il remplit les conditions prévues aux articles 40bis, §§ 2 et 4 ou 40ter, de la loi, qui lui sont applicables.

§ 3. Si, à l'issue des trois mois, le membre de la famille n'a pas produit tous les documents de preuve requis, ou s'il ressort du contrôle de résidence que le membre de la famille ne séjourne pas sur le territoire de la commune, l'administration communale refuse la demande au moyen d'une annexe 20, comportant, le cas échéant, un ordre de quitter le territoire. Il est procédé au retrait de l'attestation d'immatriculation.

§ 4. Si le membre de la famille a produit tous les documents requis, l'administration communale transmet la demande au délégué du ministre.

Si le Ministre ou son délégué reconnaît le droit de séjour ou si aucune décision n'est prise dans le délai prévu à l'article 42, de la loi, le bourgmestre ou son délégué délivre à l'étranger une " carte de séjour de membre de la famille d'un citoyen de l'Union " conforme au modèle figurant à l'annexe 9.

Le coût que l'administration communale peut réclamer pour la remise de cette carte de séjour ne peut pas être supérieur au prix qui est perçu pour la remise de la carte d'identité aux ressortissants belges. Lorsque l'administration communale se trouve dans l'impossibilité de procéder immédiatement à la remise de cette carte de séjour, l'attestation d'immatriculation doit être prolongée jusqu'à la délivrance de la carte.

Si le ministre ou son délégué ne reconnaît pas le droit de séjour, cette décision est notifiée au membre de la famille par la remise d'un document conforme au modèle figurant à l'annexe 20, comportant, le cas échéant, un ordre de quitter le territoire. Il est procédé au retrait de l'attestation d'immatriculation. »

Le principe de confiance légitime a été consacré par la Cour de Cassation (Cass. 14 mars 1994, Pas. p. 252 avec concl. min. publ.). Il tient du principe selon lequel les administrés doivent pouvoir compter sur le fait que les administrations observent les règles et suivent une politique bien établie (Cass. 13 février 1997, Bull, no 84 avec note, voy. aussi C.E. arrêt n° 157 482 du 10 avril 2006; CCE 25 novembre 2009,

nr. 34 791 ; CCE 15 mars 2010, nr. 40 132, CCE 18 mars 2010, nr. 40 383). Ce principe de confiance légitime participe au respect de la sécurité juridique et de l'interdiction des traitements discriminatoires (principe de l'égalité devant la loi ; articles 10 et 11 de la Constitution belge).

2. Expose des branches du moyen

2.1. Première branche

La partie défenderesse a méconnu ses obligations de motivation, car l'acte attaqué ne repose sur aucune base légale.

Ce faisant, elle ne permet pas de comprendre les arguments en droit qui lui permettent de refuser la demande de séjour du requérant. Elle ne permet pas non plus de justifier son refus légalement.

La décision est illégale et doit être annulée.

2.2. Deuxième branche

La partie défenderesse a méconnu ses obligations de motivation, prises seules et en combinaison avec les articles 40ter LE et 52 de l'arrêté royal de 1980, ainsi qu'avec le principe de légitime confiance, en ce qu'elle refuse de traiter la demande du requérant au motif que celle-ci a été introduite par écrit recommandé ; elle exige que le requérant ou son mandataire se présente en personne auprès des guichets communaux en vue de l'introduction de la demande, ce qui ne se peut.

Tant le Conseil d'État (CE arrêt n° 173.514 du 13 juillet 2007 ; CE n°236.250 du 25 octobre 2016), que le Conseil du Contentieux des Étrangers (CCE arrêt n° 165.386 du 7 avril 2016 et plus récemment arrêt n° 1 85 503 du 18 avril 2017), ont déjà dit pour droit qu'une telle demande de reconnaissance du droit au séjour est valablement introduite par écrit.

Aucun article de loi (sensu lato) n'exclut l'utilisation d'un écrit pour introduire une telle demande de séjour.

Aucun mandat particulier n'est au surplus requis pour procéder de la sorte (CE n°236.250 du 25 octobre 2016), et il n'est pas contestable que le conseil à la demande de son client, qui lui a fait parvenir les documents et informations utiles à cette fin (J.P. Gand, 23.12.1998, T.G.R., 1999, p. 97 ; Civ. Namur, 27.09.2006, F.J.F., 2007, p. 571 ; CE n° 236.250 du 25.10.2016).

La partie requérante, en introduisant une demande de séjour par courrier recommandé le 29 juillet 2022, s'attendait raisonnablement et légitimement à ce que sa demande soit traitée par l'administration communale, et prise en considération sur la base de l'article 52 de l'arrêté royal précité. Selon cette disposition, la demande peut être enregistrée avec les documents transmis (en l'occurrence ont été transmis une copie du passeport national du requérant, un mandat pour son conseil délivré par le requérant, une copie de l'acte de naissance de l'intéressé, la copie de la carte d'identité belge de sa mère, la preuve du paiement de la redevance, une attestation de détention), et complétée par la suite.

La partie défenderesse ne pouvait pas refuser la demande de séjour du requérant comme elle l'a fait.

Dès lors, le moyen est fondé, et la décision doit être annulée."

3.2. De verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

"23. Verwerende Partij kan de redenering van Verzoekende Partij niet volgen.

De gemeente Steenokkerzeel wordt overstelpt met verblijfsaanvragen uit het gesloten centrum.

Teneinde misbruik tegen te gaan en de identiteit van de aanvrager op een correcte manier te kunnen controleren, is het al jaar en dag de vereiste dat de aanvragers of hun gevolmachtigde zich in persoon aanbieden bij de dienst burgerzaken van Verwerende Partij.

24. Het komt gemeentebesturen immers toe, gelet op het zorgvuldigheidsbeginsel, alvorens een beslissing te nemen, erover te waken dat zij beschikt over alle feitelijke en juridische gegevens die nodig en nuttig zijn om een beslissing te nemen.

Ook volgens de rechtspraak van de Raad van State⁷, geldt dat een zorgvuldige beslissing impliceert dat het bestuur met kennis van zaken beslist: zij moet aldus volledig zijn ingelicht over de belangrijke gegevens die de beslissing kunnen beïnvloeden.

Aldus dient ook de gemeente Steenokkerzeel de beslissingen die zij neemt zorgvuldig voor te bereiden en te nemen, met inachtnaam van alle ter zake dienende gegevens. Het is in dat kader dan ook uiterst belangrijk dat de gemeente weet wie de persoon is die de aanvraag indient. Het controleren van de identiteit van de aanvrager en het verwantschap dient derhalve nauwgezet te gebeuren teneinde misbruik tegen te gaan en teneinde een correcte en zorgvuldig voorbereide beslissing te kunnen nemen.

Het zou immers niet de eerste keer zijn dat identiteiten worden gestolen om een verblijfsrecht te bekomen. Deze zorgvuldige handelwijze, dewelke door verschillende gemeentebesturen wordt toegepast, wordt trouwens ook gesteund door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Aldus heeft de dienst burgerzaken van de gemeente Steenokkerzeel, correct gehandeld zoals het een behoorlijk bestuur betaamt door de aanvraag van verzoeker, schriftelijk gedaan door zijn raadsman als gevolmachtigde, Mr. FH, te weigeren in ontvangst te nemen met de mededeling dat de aanvragen of zijn gevolmachtigde in persoon dienen te verschijnen.

25. Overigens moet worden vastgesteld dat het door de raadsman van Verzoekende Partij schriftelijk ingediende dossier allesbehalve volledig is.

Zo werd onder meer de geboorteakte niet overgemaakt, die het verwantschap met de Unieburger in de zin van artikel 44 Vreemdelingenbesluit aantoonst. Daarnaast ontbreekt onder meer ook het bewijs inzake de voldoende bestaansmiddelen, het bewijs inzake de ziekteverzekering en het bewijs dat aantoonst dat Verzoekende Partij ten laste is van de Unieburger.

In dit kader wenst Verwerende Partij ook te verwijzen naar de verscheidene aanvragen die Verzoekende Partij blijkens zijn eigen verzoekschrift reeds heeft ingediend en telkenmaal werden afgewezen.

Het enige middel is bijgevolg niet gegrond."

3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansredenen van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De verzoekende partij stelt in haar enig middel dat de bestreden beslissing volgens haar op geen enkele wettelijke basis gegrond is, en dat het wel degelijk toegelaten is om zonder persoonlijke verschijning of die van een gevolmachtigde een aanvraag in te dienen bij de gemeente. De verzoekende partij verwijst naar artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit.

De bestreden beslissing houdt in dat de burgemeester van Steenokkerzeel weigert om een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ingediend via aangetekend schrijven van de raadsman van de verzoekende partij in overweging te nemen. Hierbij wordt de rechtsgeldigheid als dusdanig van het bijzonder volmacht van de advocaat en het voorliggen bij de aanvraag van het bewijs van de familieband niet in twijfel getrokken, maar wel aangegeven dat de persoonlijke verschijning van betrokkene of van de volmachtdrager bij de indiening van de aanvraag vereist is en dat de aanvraag zonder deze aanwezigheid niet kan gebeuren. De Raad merkt op dat de verwerende partij in de nota met opmerkingen wel aangeeft dat het door de verzoekende partij ingediende dossier "allesbehalve volledig" is, en dat onder meer de geboorteakte niet werd overgemaakt die de verwantschap met de Unieburger aantoonst. Daarnaast ontbreekt volgens de verwerende partij ook het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, het bewijs van ziekteverzekering, en het bewijs dat de verzoekende partij ten laste is van de Unieburger. Deze elementen zijn echter helemaal niet terug te vinden in de motieven van de bestreden beslissing en het betreft hier dan ook een *a posteriori* motivering die een schending van de formele motiveringsplicht niet kan rechtzetten.

Zoals de verzoekende partij terecht opmerkt vermeldt de brief van de gemeente Steenokkerzeel van 2 augustus 2022 geen enkele juridische grondslag. De brief zet de feitelijke grondslag uiteen, met name het gegeven dat een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van zoon van een burger van de Europese Unie, moet ingediend worden door de vreemdeling of de volmachtdrager in persoon. De

juridische grondslag ontbreekt volledig. In de bestreden beslissing wordt niet uitgelegd op welke juridische basis het bestuur zich steunt om de gedetailleerde volmacht (betreffende het indienen van voormelde aanvraag) waarover de raadsman van de verzoekende partij beschikte en waarvan het bestaan niet ontkend wordt, niet te aanvaarden. Zelfs in de nota slaagt de verwerende partij er niet in de juiste juridische grondslag te melden.

Gelet op deze vaststelling is de formele motiveringsplicht geschonden en dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

Voorts merkt de Raad ook nog op dat waar de verwerende partij wijst op het belang van een persoonlijke verschijning van de aanvrager teneinde misbruik door een derde die zich aanbiedt tegen te gaan, de verwerende partij steeds kan nagaan of het bijzonder volmacht gegeven aan de advocaat op rechtsgeldige wijze is opgesteld en of op grond van de voorgelegde stukken de familieband is aangetoond en dat de advocaat die optreedt middels bijzonder volmacht volledig handelt in naam van de verzoekende partij. Er blijkt ook niet dat de verwerende partij bij de eventuele afgifte van de verblijfstitel zelf niet de nodige garanties kan inbouwen dat deze verblijfstitel aan de verzoekende partij persoonlijk wordt afgeleverd en dat hierbij nog een identiteitscontrole wordt doorgevoerd. Er blijkt aldus niet dat de persoonlijke verschijning absoluut vereist is om misbruik tegen te gaan. In ieder geval toont de verwerende partij met dit betoog ook niet aan dat de bestreden beslissing een toepasselijke en voldoende precieze juridische grondslag bevat.

De verzoekende partij kan aldus worden gevolgd dat geen toepasselijke en voldoende precieze juridische grondslag wordt gegeven waarop de bestreden beslissing is gesteund en dat bijgevolg de bestreden beslissing niet afdoende in rechte is gemotiveerd.

De aangevoerde schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 is gegrond.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien een aangevoerd middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de Burgemeester van de gemeente Steenokkerzeel van 2 augustus 2022 tot niet inontvangstname van een aanvraag machtiging van verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU